

DEDICATIO.

SVmme Ducum, quem temporibus bona sidera
Misere, E⁹ nostri provida cura Dei, (pressis
Si vacat inter onus pro libertate laborum,
Factaque mortali non superanda manu,
Accipe queis steriles nuper transmisimus horas,
Tus tamen es quorum pars mibi prima, modos.
Hac equidem, tam dignacani, Mavortia virtus
Carmina poscebat splendidiora meis;
Nec me, squalentem pavido mærore ruinas
Ob patriæ miserias, grande vocabat opus:
Sed (non falsa loquar) quonam⁹ os Harpocratis,
Si bona prosternit, si mala turba juvai? (hostes
Natura ingenium nobis licet & quanegasset,
Nunc facerent patrii damna nefanda soli:
Quæ tu adum tanto, Bernharde, rependit honore
Auspicio summi dextera fulta Patris,
Nos, tibi devotas mentes illique, juvabit
Parva licet vasto credere vela mari.
Hoc nempe erigimus servata ex urbe trophyum,
Quam modo non famulis alluit Ister aquis.
Salvete, ô bona, tuque bona spes, Optime Prin-
Per te sub rigido non gemet orba jugo; (ceps,
Nec veteris fuit, ut perhibent, opus illa Tiberi,
Sed tua Trajani laus erit ampla novi.